

Ramon Tremosa: "si fracassem el 27S una altra generació ho haurà de provar"

 www.isabadell.cat/persones/ramon-tremosa-economista-i-eurodiputat-de-cdc-si-fracassem-el-27s-una-altra-generacio-ho-haura-de-provar/

Nascut a Sant Boi de Llobregat el 1965. Doctor en Economia i professor titular del Departament de Teoria Econòmica de la Universitat de Barcelona. És pare de tres fills. Va militar a Convergència Democràtica de Catalunya del 1985 al 2002, quan abandonà el partit arran les seves discrepàncies amb el pacte amb el PP. El 2006 encapçalà la plataforma d'economistes contra l'Estatut. El 2009 fou cap de llista de la candidatura de CiU al Parlament Europeu, que va revalidar el 2014.

L'entrevista dijous passat a la Llar del Llibre on ha vingut a presentar la seva darrera obra. Let Catalunya vote. El procés català vist des d'Europa.

Vostè va formar part el 2006 de la plataforma d'economistes contra l'Estatut. Quins foren els arguments per oposar-se a l'Estatut?

Al 2004 vaig publicar un llibre sobre l'espoli fiscal. El 2005 i 2006 vaig fer dos llibres més; el primer en defensa de l'Estatut i segon on explicava el "cepillado" d'Alfonso Guerra. Llavors havia col·laborat amb el conseller Castells com expert de finançament. Quan Artur Mas va anar a La Moncloa al gener del 2006, el 21 del mateix mes *El País* va filtrar l'articulat de l'Estatut sobre finançament. A tall d'exemple, li citaré un article per que vegi quin negoci vam fer al 2006. L'article 206.3 de l'Estatut vigent, diu: "los recursos de la Generalitat se podrán ajustar en más o en menos para su contribución a la solidaridad. La solidaridad será fijada por el Estado". Això no té res de federal, és tot el contrari, perquè als estats federals d'Alemanya, Canadà o Suïssa recapten tots els impostos i, amb els diners a la butxaca com fa el País Basc, paguen un cupo. Tot el capítol sis és així. Amb Elisenda Paluzie, que ara és delegada de la Facultat, i amb Jordi Pons, que ara és Síndic de Comptes, i un expert en finançament, vam estar estudiant-ho. Aquella mateixa tarda vam dir: "això és molt mal negoci". Malauradament teníem raó.

Vostè coneix molt bé el funcionament de les institucions europees. Al seu darrer llibre afirma que la premsa internacional va veure inicialment el procés català amb sorpresa i neutralitat i després amb una certa simpatia. A què creu que respon aquesta actitud?

En aquest llibre hi ha 40 pàgines on he traduït editorials del *Financial Times*, articles del *Wall Street*

Journal, de *The Economist*, del *New York Times*... que són els grans diaris mundials. El *Financial Times* ha publicat en aquests tres anys vuit editorials que és molt interessants llegir-los seguits, ja que et donen una visió que és la que té tota l'Europa política, econòmica i comunitària. Per això, ningú està repetint les amenaces de Rajoy, al contrari.

Si un mira la premsa internacional veurà que és totalment diferent del que diu la premsa de Madrid – que és *juez y parte*– i defensa el centralisme de l'Estat. Per exemple, a les eleccions del 2012, la portada de *El Mundo* era: '*Mas entra en la historia, final del proceso*' i el Pedro J [director del rotatiu del moment] era el gran guanyador de les eleccions. Arribo a l'aeroport al dia següent, agafo el *Financial Times* i llegeixo el titular que diu que han guanyat els partidaris de la independència amb un foto amable d'Artur Mas, a tota portada, rient i votant. Al contrari de la premsa espanyola que sempre treu fotos de Mas crispat o amb un mal gest. Arribo a Brussel·les i tothom en felicitava. A Madrid van ridiculitzar i menystenir el 9N, però agafes el *Bloomberg*, el portal més important del món de les finances, i demana un referèndum vinculant a l'editorial. Agafes *The Economist*, el diari econòmic més influent del món, amb portada i dues pàgines i mitja, i diu: "Rajoy no podràs evitar el referèndum, la demanda catalana és més potent que Escòcia, al carrer i a les urnes".

Per quin motiu no va guanyar el sí a la independència a Escòcia?

Per què a Quebec no hi tensions independentistes? Perquè el **Banc Central del Canadà** és reconegut com el millor del món i va evitar el contagi de la crisi financera. No ha hagut cap banc del Canadà en fallida, ni contaminació de les *subprimes*. Per tant, els independentistes quebequesos continuen sent independentistes, però mentre no tinguin la majoria, estant de nassos amb un bon Estat, el millor del món. Doncs amb Gran Bretanya igual. A mi em deien els eurodiputats escocesos: "el nostre gran rival és el passaport escocès, mai podem competir amb el passaport britànic". Si un exportador de whisky escocès a l'Argentina no li paguen una factura, el **Foreign Office** de Londres el defensarà, si un exportador de whisky a Mongòlia es trenca un peu li ve un helicòpter. Ara, miri a Espanya... pregunti a un exportador català a Buenos Aires quan li han impagat una factura i ha anat a l'ambaixada espanyola, quin tracte ha rebut? Si Espanya fos un país com Canadà o Gran Bretanya no estaríem com estem. Al meu llibre hi ha un capítol de rànquings negatius liderats per Espanya: justícia no independent, atur i fracàs escolar més elevat, agència tributaria més depredatòria...

És cert, com van dir dirigents europeus com Durao Barroso o assegura el govern espanyol, que la independència unilateral de Catalunya suposaria la sortida de la UE de l'euro? I si fos així quines repercussions tindria per al país?

A Gran Bretanya s'ha de fer un referèndum sobre la permanència a la Unió Europea, des de Brussel·les se'ls hi diu: 'si guanya l'opció de marxar, quedeu-vos amb el màxim de legislació comunitària que sigui d'aplicació'. Fixi's quina és la filosofia. Amb Grècia, s'ha fet no un ni dos, sinó fins a tres rescats. Fins i tot, algú va tenir la barra de dir que si el referèndum del Tsipras guanyava el no, serien expulsats de la UE, però surt que no i es va tornar a provar, tornem a negociar, tornem a donar una altre oportunitat. I això, per què? Un holandès et diu: 'Holanda viu del comerç i sense el

comerç tornariem a la misèria'. Si ha de fer un acord amb la Xina, Holanda, que té 14 milions d'habitants, i la Xina, 1.000 milions. Si fem l'acord via Unió Europea, estem més equilibrats. Si a Europa, en comptes de 400 som 500 o 600 milions, encara millor. Aquesta és la filosofia de la UE i és d'una lògica inclusiva.

Després hi ha 6.000 multinacionals a Catalunya, 800 alemanyes. Per exemple, la *Wolkswagen* de Martorell – que vaig visitar al 2011 malgrat l'intent de boicot del **PSOE** com explico al meu llibre- tenen construïda un estació de tren d'un quilòmetre de llarg, amb ample europeu des de dintre de la fàbrica fins a la porta. Estan esperant el corredor mediterrani que els faria reduir un 15 per cent dels costos. A la nova terminal del Port de Barcelona, la UE ha invertit 300 milions d'euros, perquè és un port d'interès europeu que deixarà de ser local per ser continental. La Unió Europea i les multinacionals europees tenen inversions a Catalunya com per què vingui l'últim de la classe i digui: “*a estos veto para siempre y de todo*”. Els hi diran: no, no, no... Catalunya encara seria més potent si tingués un marc de negocis, una legislació laboral i fiscal i en tant d'altres àmbits macroeconòmics.

Com valora les recents declaracions d'Àngela Merkel donant ple suport a Mariano Rajoy en la qüestió catalana i defensant la integritat del Estats de la UE?

La diplomàcia espanyola vol que els màxims mandatari mundials diguin: 'Catalunya serà expulsada de l'euro, de la Unió Europea, de la lliure circulació i patirà tots els mals de l'apocalipsi si s'independitza'. Però això no ho ha dit ningú. Obama va fer campanya pel no a Escòcia, però mai va dir que els escocesos no poguessin votar i cap líder europeu ha dit que els catalans no tenim dret a votar.

Sobre les declaracions de Merkel, el *New York Times*, deia: 'suport vague de Merkel a Rajoy'. I és que Merkel diu: 'estic pel compliment estricte de la legalitat' que pot llegir-se com un retret a Rajoy ja que Espanya lidera els incompliments de les normatives comunitàries. El tema de la integritat dels estats es complex. Escòcia té un conflicte polític i democràtic, però conflicte, al cap i a la fi, territorial amb la Gran Bretanya, al igual que Bèlgica, Véneto, Baviera, que va ser independent fins al segle XIX. Si s'ha d'obrir el meló de nous estats a l'Europa occidental el llistó ha de ser molt alt. Han d'existir un estàndards de procés pacífic, democràtic, civil, homologables i garantistes, amb urnes i referèndum. Els estats es defensen entre ells, mentre són com són. Ara, la tradició europea és que quan hi ha un canvi s'adapta pragmàticament. I per a cada problema no té una solució, sinó que en té tres. Des d'aquest punt de vista, el suport de la Merkel és molt vague. No va dir: els expulsarem de l'euro, serà un desastre per a Catalunya, serà la ruïna... Això no ho diu ningú. També va anar el Rajoy l'any passat a Washington i va pressionar a Obama, però Obama no va dir res de res sobre la integritat dels Estats. Al llibre dedico un capítol a l'ensorrada de la marca Espanya i com cotitza zero a nivell internacional.

L'exeurodiputat Raül Romeva, que encapçala llista de Junts pel Sí, en una entrevista concedida a *iSabadell* afirmava que “Catalunya no té aliats a Europa, però tampoc adversaris”.

Comparteix aquesta opinió?

Sí, aquesta és una observació molt important. Fins ara el govern espanyol va dient que a Catalunya

no massa res, que és un *calentón*. Afirmen que mai al **Parlament de Catalunya** hi ha hagut una majoria sobiranista de més del 50 per cent dels diputats. Encara que a les europees del 2014, **Esquerra i Convergència** van quedar molt pel davant de **PP** i **PSOE**, cosa que no havia passat mai. Ja al 2012, a les autonòmiques, va haver-hi una majoria molt gran, 3,6 milions de vots, 2,3 a favor de la independència o del dret a decidir, només 1,2 -i aquí compto al **PSC**- a favor del *status quo*. Van haver-hi les municipals, que van guanyar Convergència i Esquerra i la **CUP** va empatar amb **Ciutadans**. Tens 700 i escaig alcaldes independentistes, tens gairebé el 50 per cent de vot independentista que serien més si l'Ada Colau no s'hagués presentat per Barcelona. Per tant, si hi ha una majoria d'escons i vots per la independència tot el discurs de la diplomàcia espanyola als darrers tres anys caurà com un castell de cartes. Com més clara sigui aquesta victòria, més aliats trobarà Catalunya perquè el mandat democràtic serà més rotund.

Per què si les eleccions del 27S són plebiscitàries es compten els escons i no els vots com a tots els referèndums i plebiscits? No creu que sense un referèndum l'eventual proclamació de la independència no gaudirà de reconeixement internacional?

De plebiscit no ens han deixat fer cap. Vull recordar que el referèndum del 9N tenia el suport de dos terços de la càmera catalana. Aquesta majoria qualificada se la van passar pel forro. Vull recordar que l'Estatut del 2006 va tenir el suport de 120 de 135 diputats i se'l van passar pel forro. Quan hem anat amb majories molt més àmplies ho han tombat igualment. A més a més, el president Mas –com explico al llibre- al 2012 va anar amb un *think tank* a Brussel·les, un dels més importants d'Europa, i davant de 600 persones va dir: “hi ha hagut una gran manifestació, he convocat eleccions, possiblement hi haurà aquesta majoria al Parlament de Catalunya. Aquest és el pla A, B i C”. Allà va plantejar les plebiscitàries si es tancaven totes les portes. Per això, a la premsa internacional, ningú s'ha preguntat què està fent el president Mas. *Financial Times* diu al seu editorial: “Rajoy, si tanques aquesta porta el president va dir que faria això i ho farà. Rajoy si tanques aquesta porta vas a les plebiscitàries”. Mas ha fet una cosa molt nòrdica i molt valorada a Alemanya i al nord d'Europa que és avisar del que faràs.

Soprèn, per part de la premsa internacional, que ha hagut una reivindicació exquisida, formulada amb manifestacions festives, acompanyada per majories parlamentàries molt àmplies. Mentre al davant tens un rebuig, un negacionisme i un menyspreu espanyol que ningú entén. *The Economist*, del post 9N, ho diu clarament: a Catalunya la reivindicació és més potent que a Escòcia, al carrer i al Parlament, Rajoy això no ho podràs ignorar, cada dia que passa és pitjor per a tu. A Europa es comptem el vots i la democràcia se la creuen.

Ja que esmenta els principis democràtics, no li sembla qüestionable que Artur Mas candidat a la presidència de la Generalitat no lideri la llista de Junts pel Sí?

No. Al sistema anglès el primer ministre s'escull en un districte petit. No hi ha una llista nacional com aquí. L'Alex Salmond ha de competir per una petita circumscripció de 30.000 persones i el Cameron igual al seu districte, que és de 40.000 persones. Potser tot el país vota *tory* i Cameron perd el seu escó enfront d'un laborista. Els sistemes electorals són com són. Enlloc està escrit a la llei electoral que el número no sigui el president si així s'acorda.

Què opina del recent escorcoll a la seu de la fundació CatDem i vinculada a Convergència i a la seu del partit per presumptes delictes de corrupció? Creu, com afirma Artur Mas, que es tracta d'una operació política contra el procés sobiranista? No li sembla que CDC ha estat massa complaent amb els nombrosos casos de corrupció que l'afecten?

Jo sóc independent. El president Mas va estar acusat per la guerra bruta de l'Estat a les eleccions del 2012 i l'alcalde Trias també. Recordo que el 2012 Enric Juliana a *La Vanguardia* -que no és un diari independentista- va fer servir una paraula russa, *compromat*, que vol dir la guerra bruta que fa Putin contra els seus adversaris, incloent l'eliminació física. Quan algú gossa alterar el *status quo* a Rússia l'eliminen físicament, aquí el maten políticament. Hi han hagut filtracions policials, judicials, dels sumaris... mai hi hagut condemna, ni proves de comptes a Suïssa, aquestes donacions de **Teyco** eren legals...

Hi ha hagut guerra bruta i, a més a més, com que Mas va perdre dotze diputats al 2012 i Trias ha perdut l'alcaldia, sembla que tinguin motius creixents per fer servir aquesta tàctica. Això no passa ni a les eleccions britàniques ni alemanyes, ni a França, ni a Holanda, ni a Suècia on no n'hi han aquests tipus d'operacions. El president Mas va donar la cara al Parlament i va dir: això no és un Estat de dret, és la inquisició, doncs no es respecta la presumpció d'innocència; al contrari, has de demostrar la teva innocència i se't presumeix culpable. Això no passa en el món avançat i civilitzat. Aquest estat de corrupció és un incentiu per quedar-se a Espanya?

Com valora la ruptura de la societat històrica entre Convergència i Unió. Creu que al 27S pot consolidar-se un espai de catalanisme no independentista?

Unió portava uns quants anys discrepant obertament de la línia de Convergència. Per tant, això hauria passat més d'hora o més tard i ja estava descomptat. Veurem que fa el senyor Duran amb la seva Unió partida a les eleccions. Ara tindrem un mercat electoral que posarà a cadascú en el seu lloc i veurem a qui premia o castiga l'electoral.

Quina seria la continuïtat del procés català si les forces sobiranistes no assoleixen la majoria absoluta el 27S?

Hi ha una editorial del *Financial Times* que adverteix a Rajoy: totes les enquestes del CIS diuen que com més jove i més formació té l'elector, més preferència té per la independència. Pot empresonar a aquest *tío*, pot il·legalitzar Convergència, pots suspendre l'autonomia... però continues tenint un problema polític de fons.

Però no li preguntava per això, sinó per l'eventual derrota electoral dels independentistes el 27S.

Una altra generació ho tornarà a provar. Si la generació que ara té 55-60 anys fracassa, la que ve darrera, la de Junqueras, Romeva, jo mateix i d'altres ho tornarem a provar. Al 2009, en un acte amb el president Pujol, em van preguntar per l'Estatut al qual havia votat que no. Vaig respondre: cada generació té dret a fer el seu Estatut i em van ploure pals de tot arreu. Cameron, quan va guanyar el no a Escòcia, va dir al seu discurs del dia següent: "per una generació hem salvat la unitat de la Gran Bretanya". Mai va parlar en termes metafísics de la unitat per a l'eternitat i va oferir una cessió de sobirania fiscal. Això és impecablement democràtic. Cada generació no només té dret a fer el seu referèndum d'independència, sinó també a revisar monarquia o república, el model d'Estat... però si se'ns diu com va dir Felipe González a *El País* que "voten lo que voten nada va a cambiar" que vingui un altre senyor de caqui i que governi altres 40 anys.

Fotos: David B.

[a fons](#), [portada](#), [Ramon Tremosa](#)

Sobre Antonio Santamaria

Soy periodista y escritor. Nacido en Melilla (1959), resido en Sabadell desde 1966. Redactor del 'Diari de Sabadell', colaboro en diversas revistas culturales como 'El Viejo Topo', 'Cuadernos de Alzate', 'Temas para el Debate' o 'Transeuropeenes'. También he publicado varios libros sobre nacionalismo e identidad como 'Foro Babel, el nacionalisme i les llengües a Catalunya', 'Los nacionalismos, de los orígenes a la globalización', 'Pi i Margall. Federalismo y República' y el reciente 'Els orígens de Convergència Democràtica de Catalunya'. [Veure tots els articles de Antonio Santamaria](#) →

Subscripció a iSabadell

Una altra opció per seguir-nos: les xarxes socials.

Notícies relacionades

[← El CN Sabadell organitzarà la Supercopa de España](#)
[Opinió de Josep Asensio: 'La gran impostura'](#) →